

pozycji taryfowych, rozciąga się niniejszem na obszar b. dzielnicy pruskiej. Rozciągnięcie stawki przewidzianej w pozycji 10 d, nie dotyczy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Również rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej ustęp 4 pozycji 27 powołanej wyżej taryfy stempłowej, w brzmieniu, ustalonym w ustępie drugim artykułu 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315).

§ 2. Na skutek postanowień, zawartych w § 1, podwyższają się następujące stawki, przewidziane w pruskiej taryfie stempłowej:

- a) stawki w wysokości $\frac{1}{20}\%$ wymienione w pozycji 2 („przelew praw”) (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na 1% ,
- b) stawki w wysokości $\frac{1}{8}\%$ wymienione w pozycji 9 („przetargi”) oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany”) podwyższa się na 1% ,
- c) stawkę w wysokości $\frac{3}{10}\%$ wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu”) podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$,
- d) stawkę w wysokości 3 mk. wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy”) (podwyższoną na mocy art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315, na 20 mk.), podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$ od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli w przypadkach, określonych wyżej w ustępie d) przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 20 marek.

§ 3. W ustępie 1 pozycji 2 pruskiej taryfy stempłowej („przelew praw”) wyrazy: „zachodzi uwolnienie od opłaty stempłowej w myśl § 4, ustępu drugiego, ustawy stempłowej dla Rzeszy lub” ulegają skreśleniu.

§ 4. W pozycji 32 pruskiej taryfy stempłowej („umowy kupna-sprzedazy”) ulega skreśleniu punkt 2 ustępu 10.

§ 5. W pozycji 48 pruskiej taryfy stempłowej („umowy dzierżawy i najmu”) ulegają skreśleniu:

- a) w ustępie 1 działu I—wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej”,
- b) ustępy 2, 3 i 6 działu I.

§ 6. Na skutek postanowień zawartych w § 1, podwyższają się następujące stawki, przewidziane w pozycji 1A niemieckiej taryfy stempłowej:

- 1) stawki w wysokości $\frac{4}{10}\%$, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dodatków do ustępu c)”, podwyższa się na 2% ,
- 2) stawkę w wysokości $\frac{2}{8}\%$, wymienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2—podwyższa się na 1% ,
- 3) stawki w wysokości 5 od tysiąca, $\frac{1}{20}\%$ i $\frac{1}{8}\%$, wymienione w ustępie e), podwyższa się na 1% .

W przypadkach określonych w ustępach 2 i 3 niniejszego paragrafu, nie będzie pobierana opłata, przewidziana w ustępie a) §-u 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Uchyła się ustępy pierwszy i drugi § 13, ustawy stempłowej niemieckiej oraz uwolnienie od opłaty, przewidziane—co do umów między wstępnymi a zstępnymi—w pozycji 11 taryfy stempłowej niemieckiej (ustęp a, punkt 2).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

558.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 lipca 1922 r.

w przedmiocie ustanowienia cennika detalicznej sprzedaży papierosów, tytoniu krajanego i machorki wyprodukowanych przez fabryki prywatne na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziemi Wschodnich, tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 47 poz. 409) zarządza się:

§ 1. Począwszy od 1 sierpnia 1922 r. ustanawia się z mocą ważności na całe Państwo Polskie z wyjątkiem Województwa Śląskiego następujący cennik detalicznej sprzedaży papierosów, tytoniu krajanego i machorki, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz na obszarze województwa nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jakoteż powiatów: białowieckiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

I. Papierosy.

1) gatunek	„średni A”	Mk.	8.50 za sztukę;
2)	„przedni B”	„ 10	„ „
3)	„przedni A”	„ 12	„ „
4)	„najprzed. B”	„ 15	„ „
5)	„najprzed. A”	„ 18	„ „
6)	„luksusowy B”	„ 20	„ „
7)	„luksusowy A”	„ 25	„ „

II. Tytonie krajane.

1) gatunek „średni B” fajkowy	mk.	4.800 za 1 kg.
2) „ „ „średni A”	„	7.600 „ „
3) „ „ „przedni”	„	10.000 „ „
4) „ „ „najprzedn.”	„	13.000 „ „

III. Machorka m. 4.000 za 1 kilogram.

§ 2. Zapasy obanderolowanych papierosów, tytoniu krajanego i machorki, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych tudzież w hurtowych składach tychże fabryk, położonych na terytorjum wymienionem w § 1 podlega-

ją dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu podlegają również zapasy papierosów, tytoniu krajanego i machorki, wyrabianych przez wyżej wspomniane fabryki prywatne, jakie to zapasy znajdować się będą w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarach, wymienionych w § 1 we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów (hurtowniach, sklepach detalicznych i t. p.) jakoteż te przesyłki powyższych wyrobów, które według dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu, lub po tym terminie zostaną podjęte przez odbiorcę.

Wysokość tej dopłaty określa się pełną różnicą między dawną i nową ceną detaliczną wyrobu, z potrąceniem od tejeż różnicy 12% tytułem rabatu sprzedażnego.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, na piśmie w dwóch egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych cały zapas tytoniu i wyrobów tytoniowych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadesłanych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je, jak powyżej w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów winno zawierać wyszczególnienie każdego gatunku tytoniu i papierosów (np. gatunek przedni B., najprzedniejszy A i t. p.) rodzaju owakowania (np. po 20 sztuk, po 100 gramów i t. p.), wreszcie dotychczasowej ceny detalicznej sprzedaży.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia i potwierdzi na obu egzemplarzach tegoż oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organy skarbowe. Wynik zbadania, oraz wysokość dodatkowej opłaty monopolowej wypisze organ skarbowy w jednokowym brzmieniu na obu egzemplarzach oznajmienia, poczem jeden egzemplarz pozostawi posiadaczowi zapasów, który obowiązany będzie uiścić dodatkową opłatę monopolową w Pocz. Kasie Oszcz. na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego w ciągu 8 dni od zbadania zapasów i donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych, przedkładając kwit P. K. O. Wymieniony wyżej urząd potwierdzi uiszczenie dodatkowej opłaty na drugim egzemplarzu oznajmienia i prześle go przełożonej izbie skarbowej.

§ 6. Zaniedbanie obowiązku zgłoszenia zapasu papierosów, tytoniu krajanego i machorki, umyślne ukrycie tychże zapasów, lub zgłoszenie ilości mniejszej od tej, którą stwierdzono następnie urzędownie, pociągnie za sobą w myśl ustawy z dn. 1 czerwca

1922 r. o monopolu tytoniowym postępowanie karno-skarbowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1922 r.

Minister Skarbu:
Jastrzębski

559.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lipca 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. dotyczącego opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Na mocy § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych (Dz. U. R. P. № 96 poz. 705) otrzymuje następujące brzmienie:

Kredytowanie podatku.

Podatek od spirytusu może być w wyjątkowych wypadkach pokredytowany najwyżej na 3 miesiące. W ciągu kampanji gorzelniczej 1922/1923 może być kredyt udzielony tylko za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Od otrzymania pozwolenia na kredyt są wyłączeni:

- a) ci, którzy uznani zostali winnymi zbrodni pochodzącej z chciwości, występku lub przekroczenia tego rodzaju, albo przemysłnictwa lub ukroczenia dochodów Skarbu Państwa;
- b) ci, do których majątku otwarto konkurs.

Termin kredytu liczy się od dnia w którym skorzystano z kredytu.

Od pokredytowanych kwot podatku mają być opłacone odsetki w stosunku 12 od sta rocznie, obliczane za okres czasu od dnia w którym skorzystano z kredytu, aż włącznie do dnia w którym następuje zapłata.

Kto pokredytowanych kwot nie zapłaci w terminie, do którego je pokredytowano, traci pozwolenie kredytu na pozostałą część kampanji i można mu odmówić kredytu na następną kampanję.

§ 2. Dalsze postanowienia § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. zawarte w ustępach 1 do 4, pozostają w mocy, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 290).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*